

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1630/2015
08.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић, Божидара Вујичића, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужилаца З.Д., В.Д. и С.Д., сви из Н.С., Улица ..., чији је заједнички пуномоћник Р.Д., адвокат из Н.С., Улица ..., против туженог Е.с.т.с. ДОО из Б., ..., чији је пуномоћник А.М., адвокат из Б., Улица..., ради доделе стана у закуп, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 209/15 од 17.04.2015. године, у седници одржаној 08.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 209/15 од 17.04.2015. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 209/15 од 17.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2032/13 од 01.09.2014. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужилаца, док је ставом другим изреке додељен тужиоцима стан солидарности ближе означен у изреци ове пресуде у закуп на неодређено време, а што је тужени дужан признати и трпети да тужиоци на основу пресуде закључе уговор о закупу стана на неодређено време са надлежним овлашћеним субјектом који води евиденцију станова. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима надокнади трошкове поступка од 264.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 209/15 од 17.04.2015. године, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС и 74/13-УС и 55/14).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, у вези члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 55/14, са применом од 31.05.2014. године), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Правноснажном пресудом одлучено је о додели тужиоцима стана солидарности у закуп на неодређено време. Наиме, побијаном одлуком материјално право није примењено на другачији начин, с обзиром да правни став изражен у побијаној одлуци не одступа од правног схватања израженог кроз раније донете судске одлуке Врховног касационог суда.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, односно да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП. Поред тога, тужени није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега различито одлучивање о тужбеним захтевима самим тим не представља неуједначену судску праксу.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 17.06.2011. године, ради доделе стана солидарности у закуп на неодређено време, а вредност предмета спора која је означена у тужби је 10.000,00 динара.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП (у вези члана 13. став 2. и члана 23. став 1. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку – "Службени гласник РС", број 55/14), прописано је да ревизија није дозвољена у

имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају се не ради о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ додела стана у закуп на неодређено време. Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање и у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**